

[Indenrigsministeren]

Hvis vi ser på selve udspillet fra Rigsrevisionen, har fem af de seks statsrevisorer her givet udtryk for, at der ikke er grundlag for den eksisterende forskel mellem den kommunale og den statslige revision. De mener tværtimod, at den kommunale revision derfor også bør omfatte økonomisk-kritisk kontrol af gennemførelsen af beslutninger truffet af en kommunalbestyrelse.

En enkelt statsrevisor har dog tilkendegivet en lidt afvigende opfattelse, idet han ikke finder det nødvendigt, at økonomisk-kritisk kontrol af den kommunale forvaltning bliver indført som en obligatorisk ordning. Der er således blandt statsrevisorerne almindelig enighed om, at der er behov for en økonomisk-kritisk kontrol på det kommunale område svarende til den forvaltningsrevision, der efter rigsrevisorlovens § 3 er på det statslige område.

Af den beretning, som statsrevisorerne har fremsendt, fremgår det, at kommunerne i virkeligheden også selv har fundet behov for en forvaltningsrevision. På det tidspunkt havde 48 kommuner allerede truffet beslutning om indførelse af forvaltningsrevision, og der forhandlede med 120 kommuner om indførelse af forvaltningsrevision.

I Indenrigsministeriet har vi forhørt os hos Kommunernes Revisionsafdeling om, hvor mange kommuner der i dag har truffet beslutning om indførelse af økonomisk-kritisk revision, og vi har fået oplyst, at der nu – og det er ikke mere end ½ år efter – er 160 kommuner, der har truffet beslutning om at indføre forvaltningsrevision, og at der yderligere forhandles med 65.

Man kan dermed uden overdrivelse sige, at der sker en meget, meget hurtig udvikling på dette område, og at forvaltningsrevision af kommunerne opfattes som noget positivt.

Regeringen er enig i, at det er godt, at kommunerne har forvaltningsrevision, men jeg vil gerne samtidig føje til, at det er tvivlsomt, eller i hvert fald diskutabelt, om det er lige her og nu, der skulle laves lovgivning.

Forvaltningsrevision har en nær sammenhæng med kvalitets- og effektivitetsmål. I den almindelige finansielle revision kontrolleres det – og det er måske lidt grundlæggende, det, jeg siger her, men for præcisionens skyld synes jeg lige, at det bør med – om forbruget af midler stemmer overens med de politiske vedtagel-

ser. I den økonomisk-kritiske revision vurderes det imidlertid også, om midlerne er brugt hensigtsmæssigt, fornuftigt, kan man også kalde det, og om det mål, der er sat, er blevet opfyldt. Det er altså resultaterne og effektiviteten, der gøres op og holdes op i forhold til de politiske målsætninger.

Når jeg før sagde, at det er diskutabelt, om tidspunktet er til at ændre i lovgivningen på dette område nu, har det også sammenhæng med, at regeringen netop har nedsat et udvalg, som skal overveje fornyelse og effektivisering af den kommunale sektor. Arbejdet vil være afsluttet omkring årsskiftet. Et underudvalg skal bl.a. se på styringsredskaber i kommunerne og i den forbindelse også overveje og vurdere kvalitetsmål og revisionens opgaver.

På den baggrund er det regeringens opfattelse, at der kan være grund til at afvente resultatet af udvalgets arbejde og samtidig også indhøste lidt flere erfaringer fra kommunernes frivilligt indførte økonomisk-kritiske revision. Hermed vil vi få en glimrende baggrund for at danne os et indtryk af, hvordan en eventuel obligatorisk ordning kunne se ud.

Og så blot et par bemærkninger, der har direkte relevans til enkeltbestemmelser i beslutningsforslaget. Jeg vil godt sige, at der ikke er behov for en særlig regnskabslov for kommunerne. Der er tale om et kommunalt styrelses-spørgsmål, og den kommunale styrelseslov indeholder i dag regler om den kommunale revision og dens opgaver. Det er disse regler, der kan være behov for at få udbygget med nogle nye regler om forvaltningsrevision.

I bemærkningerne til beslutningsforslaget er det angivet, at revisionsberetningerne i kommunerne alene afgives til økonomiudvalget, og at der ikke er noget lovkrav om offentliggørelse af revisionsberetningerne. Det er ikke rigtigt. Det svarer ikke til reglerne i § 45 i den kommunale styrelseslov. Revisionens bemærkninger til årsregnskabet skal rigtigt nok afgives til økonomiudvalget, men samtidig skal de derefter behandles af kommunalbestyrelsen i et møde, hvor der så skal træffes afgørelse med hensyn til det, der kan være af opfølgning af bemærkningerne.

Hensigten med bestemmelsen er jo netop at sikre, at den samlede kommunalbestyrelse skal tage stilling til revisionens bemærkninger. Men det er også hensigten, at offentligheden